

Un tast de... 'La vida i la mort entre horts i vinyes', de Teresa Vinyoles PUNT DE VISTA. Planes 4 i 5

Protagonistes Amadeu Carbó Folklorista Nacional. Planes 16 i 17

EL PUNT AVUI +

1,50€

DISSABTE • 15 d'agost del 2020. Any XLV. Núm. 15452 - AVUI / Any XLII. Núm. 14322 - EL PUNT

NACIONAL

P6-9

Prohibit fumar

TOTS • La Generalitat i totes les comunitats autònomes avalen la mesura d'illa

El turisme, el taló d'Aquil·les de l'economia?

OCI • Discoteques tancades i restaurants i bars oberts només fins a la una

L'ESPORTIU

Busquets, Lenglet i De Jong, abatuts mentre els jugadors del Bayern celebren un dels vuit gols ■ T. PETINGA/EFE

Ridícul i final de trajecte

Golejada humiliant al Barça, que s'ensorra amb una derrota de vergonya (2-8)

Tres morts i sis ferits en un incendi a la Barceloneta

L'habitatge tenia la llum connectada il·legalment i era ple de bateries carregant-se

NACIONAL. Plana 10

Bombers, al lloc de l'incendi ■ ORIOL DURAN

La fiscalia no veu delictes en la crítica d'Aragonès a la monarquia

Arxiva la denúncia presentada per Concordia Real Española

NACIONAL. Plana 11

Palestina rebutja de ple l'acord d'Israel amb els Emirats

Netanyahu adverteix que no ha renunciat a l'annexió de Cisjordània

EUROPA - MÓN. Plana 21

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Salvador Cot

Borbons i comissions

S'està lluitant la més gran operació contra la intel·ligència de les darreres dècades, una batalla a gran escala amb un objectiu colossal, que sembla fora de l'abast humà. Les elits de l'Estat espanyol han d'aconseguir fer-nos creure que Felip de Borbó –un tipus de 52 anys i suposadament *preparao*– no sabia res de res de les dècades de comissions, regals de superluxe, fundacions a paradisos fiscals i màquines de comptar bitllets que funcionaven a La Zarzuela a tot drap. Per no saber, el tipus no sap ni com ni qui li va pagar un viatge de nocces de prop de mig milió d'euros, ni on és la fortuna familiar. Això, tenint en compte que Felip VI conviu, des de sempre, amb les elits del vèrtex més exclusiu de Madrid. Un dels seus millors amics ha estat Javier López Madrid, gendre de Juan Miguel Villar Mir (exministre d'Arias Navarro i constructor multimilionari) i vinculat al cas de les targetes *black* de Bankia. Un personatge que, en ple escàndol, va rebre el suport de la reina Letícia en un missatge que va filtrar-se de la investigació on sortien fins i tot les classes de ioga compartides: "Et vaig escriure quan va sortir l'article d'allò de les targetes a la merda de LOC [un suplement del diari *El Mundo*] i ja saps el que penso, Javier. Sabem qui ets, saps qui som. Ens coneixem, ens estimem, ens respectem. La resta, merde. Un petó, *compiyogui* (*miss you!!!*)". La llista és llarga i les investigacions a Suïssa i el Regne Unit encara l'allargaran més. Però la batalla a mort contra la nostra capacitat cognitiva continuarà perquè, com diu el progre Iñaki Gabilondo, "el rei Felip no es mereixia això"... A mort contra les estúpides neurones dels plebeus.

EDITORIAL

Tímid optimisme a l'Orient Mitjà

El més optimista que de moment es pot afirmar en relació amb l'acord entre Israel i els Emirats Àrabs segons el qual els israelians congelen l'annexió de més territoris palestins és que almenys obre una porta d'esperança a la regió. La pacificació de l'Orient Mitjà ha estat sempre una llaminera aspiració per als diferents inquilins del Despatx Oval, per això l'enèsima mediació del govern dels Estats Units ha estat celebrada per un Donald Trump en hores baixes, i que sens dubte intentarà obtenir-ne rèdit electoral davant unes enquestes cada vegada més desfavorables per la pèssima gestió de la Covid i per l'embranchida dels demòcrates amb el recent fitxatge

de l'afroamericana Kamala Harris. En realitat, en l'operació hi ha gran part de cosmètica política perquè en surten beneficiats els tres principals actors. Trump, per les raons ja exposades. El primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu, per motius similars, ja que el seu retorn al poder va anar acompanyat de reiterades acusacions de corrupció, i en la gestió de la pandèmia, inicialment presentada com a modèlica, s'ha acabat enfrontat amb les protestes ciutadanes al carrer pels rebrots incontrolats. Pel que fa als Emirats Àrabs, posseïdors d'un modern exèrcit que té el suport dels EUA, són els primers interessats a rentar una imatge permanentment esquitxada per la vul-

neració dels drets civils i els abusos laborals. La primera reacció negativa ha vingut de l'Autoritat Palestina, presidida per Mahmoud Abbas, que ha qualificat l'acord de traïció a la causa palestina i ha retret als Emirats Àrabs haver actuat de manera unilateral. La conseqüència immediata d'aquesta presa de posició ha estat la convocatòria d'una cimera de la Lliga Àrab. En aquesta mateixa línia s'ha expressat el ministre d'Exteriors de l'Iran, Mohammed Javad Zarif, que ha qualificat l'entesa de teatre destinat a determinar de manera il·legítima el destí de Palestina. La història recent, a més, és massa plena de fracassos per poder anar més enllà del tímid optimisme.

La vinyeta. Fer

La frase del dia

Clara Ponsatí

EXCONSELLERA D'EDUCACIÓ
I EURODIPUTADA

“La justícia independent i respectuosa amb els drets humans comença més amunt dels Pirineus”

Ombres d'agost

Imma Merino

'Before midnight'

Fent camí cap a un hotel, on passaran la nit del seu últim dia de vacances al Peloponès en una habitació pagada per uns amics amb els quals acaben de compartir una d'aquelles llargues sobretaules d'estiu, Céline (Julie Delpy) i Jesse (Ethan Hawke) transiten a *Be-*

fore midnight (2014) per un lloc ple de ruïnes mentre parlen de manera distesa sobre el pas del temps, la pèrdua de l'energia de la joventut, l'excepcionalitat del mateix moment en què no han de fer atenció a les obligacions quotidianes i, entre altres coses, el fet d'envellir junts. Això últim després que Jesse li digui de sobte a Céline que ha mort la seva àvia, que va conviure 74 anys amb el seu marit. Aleshores, ella recorda una pel·lícula sobre una parella en crisi que, a les ruïnes de Pompeia, assisteix a la descoberta de dos cadàvers fossilitzats que van morir abraçats. *Viaggio in Italia*, és clar. Céline hi afegeix que la imatge dels cadàvers abraçats li revé quan s'abracen adormint-se.

“La imatge d'estar enterrats vius sota la cendra volcànica”, exclama Jesse. A Jesse, nord-americà, i Céline, francesa, els vam conèixer a *Before Sunrise* (1995) quan eren uns joves que, coincidint en un vagó de tren, van baixar a Viena passant la resta del dia junts, enamorant-se, fins al següent en què, a l'andana de l'estació, van citar-se per sis mesos després a la mateixa ciutat. Va ser a finals de la primavera, del 16 al 17 de juny, palpitant-hi l'estiu imminent. Passats nou anys, vam retrobar-los a París a *Before sunset* (2004) i vam saber que Céline no va anar a Viena perquè aquell dia enterraven una seva àvia a Budapest. No havien intercanviat ni telèfons ni adreces. Durant aquest

temps, ell va casar-se amb una altra, però va escriure una novel·la sobre una noia que va conèixer en un tren durant un viatge per Europa. Retrobant-se a la llibreria Shakespeare and Co, on es presenta la novel·la, tornen a passar un dia junts, reenamorant-se, i Jesse perd l'avió a Nova York. Novament nou anys més tard, van saber que Jesse va quedar-se a París i que tenen dues filles bessones. Tanmateix, abans de la mitjanit, els esclata una crisi a l'habitació de l'hotel amb tota mena de retrets. Havent-hi una reconciliació ens podem preguntar, però, si Céline i Jesse continuen junts. Continuarà: demà *Les vacances de M.Hulot*, Jacques Tati, 1952.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Cañas boicoteja Extremadura

Qui no té feina el gat pentina. L'eurodiputat de Ciutadans Jordi Cañas ha anunciat que durà a la Comissió Europea el fet que Frigo, una de les més de 400 marques que gestiona la multinacional Unilever, de capital neerlandès i britànic, hagi decidit retolar els seus productes a Catalunya amb la llengua pròpia del país, el català. Cañas troba escandalós que quatre productes i només a Catalunya estiguin retolats en català, anglès i alemany i no en castellà però no que centenars de milers dels que trobem als súper d'arreu del país cada dia estiguin etiquetats només en castellà o en castellà i portuguès, pel fet que les grans companyies utilitzen, des del punt de vista de logística, la península Ibèrica com a unitat.

En el seu anunci de denúncia, i com han fet altres mediàtics ultrs espanyols, Cañas cridava a boicotejar els productes de Frigo amb un "No me res-

“Impulsa un boicot a Unilever perquè ha decidit retolar uns Frigo en català... a Catalunya!

petas, no te compro". Bé, suposo que es referia als productes de Frigo i no als d'Unilever, perquè haurà de dur una guia prou gruixuda a la butxaca. Tot i això, la caverna demana boicot a Unilever. No és la primera vegada que determinats sectors treballen per un boicot als productes catalans. El boicot al cava

va ser un dels primers. I va deixar episodis prou esperpèntics, com gent de determinats cercles madrilenys presumint a les xarxes de consumir un xampany de nom francès que, curiosament, era propietat d'un dels grans productors de cava catalans... El 2017, després dels fets d'octubre, es va tornar a produir i la mateixa Junta d'Extremadura va haver de sortir a demanar calma perquè, de fet, en un món globalitzat, ¿on es produeixen els productes que comercialitza una marca amb seu a Catalunya? Ara passa el mateix. Un exemple. Knorr és una de les marques d'Unilever. Saben a qui compra les hortalisses? Arreu de l'Estat, però, per exemple, les dues principals empreses de conreu del tomàquet a Extremadura li venen al voltant del 60% de la seva producció. És a dir, resumint, Cañas i els seus acòlits demanen que es boicotegi les empreses extremenyas. Brillant.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Indignant

■ Soc a Rialp, al preciós Pallars Sobirà, uns dies de vacances. Hostatjat a l'històric i grandios hotel Condes del Pallars. Engego el televisor i puc veure tots els canals espanyols, fins i tot la RMTV, i no se'n veu cap de parla catalana.

Em queixo a la recepció i em diuen que és una anomalia general de la comarca. Ho pregunto en un comerç local i em manifesten tot el contrari. Es tracta de canviar una antena i aquest hotel no ho ha fet. Es veu que ningú es queixa. Dec ser una rara avis.

SALVADOR BROTONS
Barcelona

La pandèmia de l'obesitat infantil

■ L'11 de març del 2020 el director general de l'OMS va anunciar que la nova malaltia de la Covid-19 podia caracteritzar-se com una pandèmia, és a dir, que l'epidèmia s'havia estès per tot el món i que afectaria un gran nombre de persones. Malauradament, hi ha altres pandèmies, com ara l'obesitat infantil –no tan mediàtica com la Covid-19–, que pot provocar greus efectes en tots els sistemes de l'organisme dels infants i, per tant, està associada a greus implicacions de la salut com són la diabetis, l'asma, la pressió arterial alta i la mort. Segons la Federació Mundial de l'Obesitat, el nombre de nens que viuen amb obesitat s'estima actualment en 158 milions i podran superar els 250 milions en els propers 10 anys, afectant sobretot famílies de baix nivell socioeconòmic. En aquest sentit, cal remarcar que la Fundació Gasol, fundada l'any 2013 pels germans Pau i Marc Gasol, lidera un esforç coordinat en la lluita contra l'obesitat infantil i té com a missió millorar la salut dels infants mitjançant la promoció d'una evolució positiva dels hàbits saludables relacionats amb la prevenció de l'obesitat infantil: alimentació saludable, activitat física, qualitat de son i el benestar emocional, amb el compromís d'abordar la pandèmia de l'obesitat infantil i invertir en la salut del futur dels infants, atès que les accions que es porten a terme fins ara no van a la velocitat que és necessària per erradicar l'obesitat infantil.

ANTONI VILANOVA CASALS
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Cati Morell
Els "pardalets" del Congrés

El president Sánchez ha deixat caure aquesta setmana que està disposat a negociar el decret sobre els romanents municipals i que la idea podria ser demanar una aportació voluntària dels municipis. La proposta de negociació de Sánchez arriba quan el govern de l'Estat s'ha trobat amb la possibilitat real de perdre la votació al Congrés, després que els alcaldes (de tots els colors polítics), també alguns socialistes, hagin anunciat la voluntat d'incorporar aquests diners

Les lluites dels pirates són sempre a vida o mort. Amb traïdoria inclosa

al pressupost municipal per evitar que l'Estat arrebregui els estalvis de tots els ciutadans una vegada més. No puc evitar pensar en les pel·lícules del prodigiós Jack Sparrow (que vol dir "pardalet") que tan bones estones fan passar a les famílies amb nens. Les lluites dels pirates són sempre a vida o

mort. Amb traïdoria inclosa, evidentment. I quan acaben amb els protagonistes vençuts sempre queda un roc a la faixa, la paraula màgica: "Parlament". El parlament els permet dialogar i, potser (qui ho sap?), tancar acords amb el capità del vaixell. Sembla que el tema de la pirateria és un clàssic que sempre funciona en el cinema. I, com sempre, el cinema i la vida real tenen interessants punts de trobada, com la debilitat per uns espais de diàleg, com a mínim extravagants.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DELS EUA

Donald Trump

Persistent en la insídia

Al començament de la seva carrera política va mentir dient que Barack Obama, el primer president negre, no havia nascut als EUA. Ara hi torna, i insinua que Kamala Harris, primera dona negra candidata a la vicepresidència, no compleix els requisits per ser-ho.

VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

Pere Aragonès

Denúncia arxivada

De moment no serà perseguit, ni ell, ni Ana Pontón (BNG), ni Teresa Rodríguez (Adelante Andalucía) per haver criticat la monarquia. La fiscalia de l'Audiència Nacional ha arxivat la denúncia presentada per Concordia Real Española.

DIRECTORA D'ÉSDANSA

Núria Feixas

Imaginació per al repte

Ésdansa és un dels pocs festivals que no s'han mogut del calendari que tenien previst a causa de la Covid-19, tot i que ha hagut d'expressar la imaginació per suplir el buit per la baixa de companyies internacionals. Ha aconseguit mantenir els seus objectius.

Un tast de... 'La vida i la mort entre horts i vinyes', de Teresa Vinyoles

La vida i la mort entre horts i vinyes

Base

Autora:

Teresa Vinyoles

Gènere:

Novel·la històrica

Pàgines: 104

Preu: 14,90 €

Teresa Vinyoles enllaça el passat amb el present en el context d'una epidèmia de pesta que, acompanyada d'una severa carestia de pa, va tenir lloc a Barcelona l'any 1375. Escrita en forma d'història novel·lada, té com a protagonistes tres dones: una vídua noble, dama de la reina Elionor de Sicília; una dona de la burgesia, casada amb un mercader i funcionari; i la filla d'un menestral. L'acció es desenvolupa dins la ciutat emmurallada, als carrers Ample, Regomir, Escudellers, als barris de la Ribera i el Raval i a les hortes de Sant Pau. 'La vida i la mort entre horts i vinyes' és fruit d'una meticulosa recerca documental basada en textos medievals.

Què ens diu la història?

Em pregunto si algun dia tornarem a la normalitat. Porto una setmana tancada a casa, fa una setmana que estem confinats. Aquest primer diumenge de primavera, fresquet encara, se sent un gran silenci, el carrer està desert, sense gent ni cotxes. Quina sensació més estranya sentir el silenci a l'Eixample de Barcelona!

Em pregunto: "I després, què?" Seré la mateixa, serem els mateixos quan acabi això? Tornarem a l'enrenou constant, al no parar, al brogit, al neguit... De ben segur que sí. No n'aprenem mai. Com a historiadora, intento cercar una resposta en les experiències del passat. Quantes epidèmies, fams, mortaldats, guerres... han patit la ciutat i el món! La gent ha sentit la mort al seu voltant, no ha escoltat les xifres pels mitjans, sinó que ha vist la mort en el si de la família, entre els amics, pels carrers, ha sentit la malaltia a la seva pròpia pell... I després, què?, es devien preguntar, o potser no s'ho preguntaven? Després, per als supervivents la vida va continuar, amb les mateixes inquietuds, les mateixes esperances i de ben segur que amb l'ai al cor. I si les mortaldats tornaven?

He acabat les lectures que tenia a casa, si no puc llegir hauré d'escriure. Per què no una novel·la històrica? O potser millor, una història novel·lada; sí, molt millor. La història és molt més fascinant que qualsevol ficció. Això es fa evident sobretot quan ens apropem als documents, especialment als processos judicials i les cartes privades, quan es fa possible i ben viu el diàleg amb el passat. Vull fonamentar la narració en documents històrics que ens apropin a la vida del passat, en un context d'epidèmia. Les biblioteques i els arxius estan tancats. Escriuré basant-me en els llibres de què dispo i els documents que tinc fotocopiats a casa. M'endinsaré en els textos que he estudiat, les històries que conec, que he publicat, entrellaçant-les. L'escenari serà Barcelona: les protagonistes, sobretot, les dones de la ciutat. Sempre puc consultar Internet i improvisar en els buits documentals que quedin.

Cercant antigues experiències, podríem pensar en la pesta negra del 1348; amb tot, no m'acaba de convèncer recordar aquell moment, penso que és quasi inimaginable. Però ens podíem imaginar només fa uns mesos el que estem vivint avui?... La malaltia aleshores també va ser importada d'orient, on s'havia declarat uns anys abans. Ni les notícies, ni els contagis no circulaven tan ràpidament com avui, però certament se sabia que hi havia mortaldats en diferents indrets. No se'n coneixia la causa ni el remei. Potser era per l'aire contaminat, deien alguns metges. Molt probablement era un càstig de Déu, predicava l'Església. Algú deu ha-

ver enverinat els pous, deien en veu baixa els més malpensats.

En els llocs on encara no havia arribat l'epidèmia es prenen certes precaucions. Algunes autoritats encarregaven als metges més prestigiosos que investiguessin, ells escrivien tractats de pestilència i alguns morien en l'intent d'evitar els contagis. Altres autoritats enviaven emissaris a les ciutats on ja havia esclatat l'epidèmia per esbrinar-ne les causes i de prendre mesures. Ben sovint les respostes eren impresentables: la culpa la devien tenir els jueus o els margïnats. Es produïen èxodes massius dels llocs empestats, escampant la malaltia arreu. Algunes poblacions tancaven les muralles i no hi deixaven entrar cap foraster.

Boccaccio, testimoni de les mortaldats a Florència, definia perfectament el que estava passant: "Quants valerosos homes, i quantes belles dones, i quants graciosos joves, que haguéreu jutjat per molt sans, al matí dinaven amb llurs parents i companys, i a la nit següent, en l'altre món, sopaven amb els altres parents que havien passat d'aquesta vida!". Tot i això, alguns joves que fugien de la ciutat podien distreure's explicant-se històries.

Es calcula que en molts indrets d'Europa va morir la meitat de la població. A les cròniques es diu que, l'agost del 1348, a Saragossa i a València hi morien 300 persones cada dia. A Barcelona van morir gairebé tots els membres del Consell de Cent i dels cinc consellers que el dirigien només en va quedar un. La família reial no es va escapar del contagi: van morir la reina, les infantes Maria i Blanca, i Joana de Foix, tia del rei Pere III. Les classes humils van ser les més afectades, ja que arrossegaven una desnutrició endèmica, causada per les successives caresties i fams que precediren la pesta.

El context

Al molt honorat senyor Ramon de Tous, dispenser de la senyora comtessa de Luna: Em pregunteu sobre l'estament de la ciutat: està en mal estament de fam i de mortaldat... La terra és en tan mal estament que no pot més, no hi ha blat, ni se n'espera. Per què, senyor, us prego que per amor de Nostre Senyor que hi proveïu si doncs no voleu que nosaltres morim de fam...

No acabo de copiar la carta, ja hi tornarem després, a les cartes. Només cal dir que està signada per na Sereneta, muller del destinatari, i que la va escriure a Barcelona el 21 de setembre de 1374.

He volgut començar la història amb aquest fragment de carta perquè mostra perfectament el context que cercava. Una ciutat aclaparada per una doble problemàtica, pel brot de pesta que de tant en tant rebrotava, i per la manca de blat, que també

sovint es produïa, degut a la sequera i al bloqueig de naus enemigues. No era una situació ben bé nova, però coses tan certes com la sequera o la mort sempre sorprenen.

De tota manera, la vida i els problemes quotidians dels habitants de la ciutat seguien com si res. Tots, ells i elles, eren supervivents de passades fams i de no tan llunyanes mortaldats. Eren conscients d'això? Segurament tenien la por al cos, sobretot el poble menut.

Aquells mesos havia plogut tan poc!, s'acabava el blat de la collita anterior i van veure que aquell any no hi hauria collita. Calia esperar que les naus vinguessin carregades de gra de Sicília i que el Consell fes el repartiment de blat entre el poble. Però les naus venien buides o quasi buides. Els membres de la burgesia, fins que no van veure que la fam trucava a la porta, no sols dels pobres, sinó també de la gent més o menys benestant, com l'entorn de na Sereneta, no van ser conscients de la seva fragilitat.

Quan van comprovar que no hi havia blat per panificar, ni faves per fer bullir l'olla i, a més, al veïnat hi havia malalts i començaven a morir algunes persones de pestilència... llavors, aquells supervivents de les pestes anteriors, miraven de poder menjar pa cada dia, si no hi havia blat panificaven cigrons o faves. No sé si realment procuraven evitar el contagi, els precaris coneixements mèdics i la manca d'higiene ho feien difícil.

La brutícia senyorejaven els carrers, encara no hi havia escombraires. Ni amb l'experiència de la pesta, i la relació que havien vist que tenia amb la brutícia i les rates, no havien reaccionat. Fins cinquanta anys després de la gran pesta, les autoritats no s'ocuparien ni tan sols de treure les bèsties mortes que hi podia haver pels carrers. Repetides ordinacions municipals demanen que

Avançament editorial

Teresa Vinyoles

Teresa Vinyoles Vidal, doctora en història, va ser professora titular del Departament d'Història Medieval de la Universitat de Barcelona i membre de l'Institut de Recerca en Cultures Medievales. Pionera en la recerca sobre història de les dones, que va iniciar l'any 1969, és codirectora del *Diccionari Biogràfic de Dones*, patrocinat per la Generalitat. Altres línies de recerca tenen a veure amb la història de Barcelona, de la vida quotidiana, de la infància i de la didàctica de la història.

El mar Mediterrani del 1375,
quan Barcelona ja era un port
marítim important ■ ARXIU

lla que havia d'incloure, dins del recinte el Raval i una àmplia zona d'hortos, les hortes de Sant Pau.

L'hort i el vinyet proporcionava al ciutadà fruites, verdures, vi i moments de lleure. Abans, com ara, el principal lleure dels homes i les dones de ciutat és gaudir de la vida fora vila. Homes i dones de la burgesia trobaven esplai en la cura de l'hort.

Informació interessant en aquest sentit la trobem a la carta que un burgès, anomenat Pere des Pont, escrivia a la seva dona una primavera de les darreries del segle XIV. Més de la meitat de la carta està dedicada a la descripció de l'hort:

Hi ha moltes roses, tots els matins en cullo un gran paner... Hi ha al dit hort un gran camp de faves molt belles i un altre camp de bells alls, i un altre camp de pèsols i tot l'hort és ple de julivert... Jo, estimada germana, he plantat a l'hort moltes cols i carabasses, melons i cogombres...

Voldria fer un breu comentari a aquesta carta, que és un veritable homenatge a les verdures, però hi ha un detall que hauria d'aclarir. Certament tracta la destinatària de germana, però si llegeixes tot el text dedueixes que la carta va dirigida a la seva dona. Tractar-la de germana denota una relació d'igualtat, de complicitat... En aquesta idea hi tornarem després.

A la tardor hi ha un bon mercat de verema a la Rambla. Com el pa, el vi era un aliment bàsic, els pagesos feien arribar amb els seus rucs el raïm a la ciutat. Molts ciutadans en compraven per fer-se el vi ells mateixos a l'entrada. Moltes cases disposaven de cups i cellers amb botes per emmagatzemar el vi. Aquests darrers dies de setembre ja es començava a sentir l'olor de verema arreu de la ciutat.

Foto: BASE

no llencin la brossa a un carrer, a una plaça, a una font, o davant la casa d'una persona concreta, sense que s'assenyali un abocador per llençar-la, tret del mar. Cada dissabte, i les vigílies de les festes, les veïnes havien d'escombrar, regar i netejar d'immundícies els carrers davant el portal de casa seva: aquesta era tota la neteja prevista.

Cap espai no es veia lliure de la brossa: els mercats, les fonts i fins i tot els cementiris apareixen en els pregons com llocs on no s'han de llençar escombraries, terra, ronya, ni fer-hi algunes lletgeses ni sutzures, ni encara tirar-hi algunes bèsties mortes. Especialment es mira que estiguin polits els espais públics més concorreguts, com ara els voltants de les fonts i dels mercats, la plaça del Born, el porxo de la plaça de Sant Jaume, els llocs per on ha de passar la processó, que s'han de deixar ben nets la vigília de Corpus. No documentem el primer escombriaire fins a l'any 1399, i es tracta d'un home que ha de recollir dels carrers els animals morts i altres coses que facin pudor i llençar-les al mar. Rebia el nom popular de *tira-gats-a-mar*.

Pel que fa a les aigües residuals, part de la ciutat té clavegueram, les rieres que han esdevingut carrers fan també de clavegueres; als burgs sovint les cases tenen pous morts per contenir les aigües brutes. Al barri de la Ribera no hi ha ni clavegueres ni pous morts, per la qual cosa es demana que les aigües brutes no es llencin pels carrers, sinó que es vagin a abocar a la sorra de la platja. Tot i aquestes coses que hem explicat, els forasters que arriben a la ciutat consideren que Barcelona és força neta.

Estic mirant el carrer, és buit, fa dies que és buit. Intento imaginar com seria, vuit-cents anys enrere, aquest indret ben allunyat de les muralles. Des del balcó es veu el Tibidabo i s'endevina encara un cert to verdós més enllà de les cases de pisos. En el passat, el que avui són carrers de l'Eixample que baixen de Collserola eren torreneres els dies de pluja.

A la falda de Collserola, que mira vers la ciutat, hi quedava força zona arbrada: oliveres, bordalls, verns, roures, alzines, oms, alberes, lledoners, nogueres, figueres, aladern. Feia vint anys que a les fonts públiques de la ciutat hi rajava l'aigua potable que es feia venir de Collserola per mitjà de canonades soterrades, ben segur que en passa una sota del meu carrer.

El terme estava majoritàriament conreat, ben llaurat i plantat, sobretot de vinyes i també d'arbres fruiters: presseguers, cirerers, pomeres... S'hi veien cases de pagès amb els seus horts regats amb sínies. Les pageses tenien bona cura dels horts i ampliaren els conreus de regadiu, ja que les fruites i verdures es venien bé al mercat urbà. Els horts i vinyes arribaven fins arran de les muralles i del mar.

Els pagesos i pageses d'aquestes masies portaven els seus productes a vendre als mercats de Barcelona. El manteniment dels camins estava a càrrec dels propietaris de les terres, que havien d'esporgar els magraners, romegueres i bardisses que donaven als camins públics i adobar-los davant de les seves terres.

Més avall, molts menestrals tenien petites propietats tancades per bardisses, canyes o pedres on plantaven horts i vinyes, que arribaven fins al peu de les muralles. Degut a la guerra amb Castella, s'estava construint una nova mura-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El ball de dates electoral

MISTERI • Torra continua sense convocar eleccions, tot i les especulacions i l'enèsim xoc al Parlament, mentre JxCat deixa clar que no té pressa **PRÈVIES** • Aragonès diu que les preparen en un escenari de rebrots, i la CUP hi demana un full de ruta unitari

Òscar Palau
BARCELONA

El president Quim Torra va comparèixer el 29 de gener passat, després que el president del Parlament, Roger Torrent, obeís el Suprem i el deixés sense acta de diputat arran de la sentència del TSJC que l'inhabilita per desobediència, i va dir que s'havia acabat, que la legislatura no tenia més "recorregut polític" per la "deslleialtat" dels socis i que convocaria eleccions després d'aprovar-se el pressupost, cosa que va passar a l'abril. És clar que, entremig, va venir una pandèmia mundial que tindrà greus repercussions durant molt temps, i el president se'n va desdir. O, millor dit, va dir que les eleccions havien passat a un segon pla, i que ja les convocaria un cop estigués aturat el cop sanitari i "encarrilada" la reactivació socioeconòmica, un terme que precisament va fer servir per exposar la situació actual quan, després de l'últim executiu abans de vacances, el 4 d'agost va fer balanç del curs.

Aquell dia, però, tampoc va desvelar la data de les eleccions, tot i que misteriosament va repetir que ja fa dies que la té al cap, i que no ha canviat d'opinió. Aquesta setmana, ell mateix comparava el cas que al gener va desencadenar l'anunci electoral amb la nova topada al Parlament, on Torrent ha emparat la decisió dels lletrats de no publicar parts d'algunes resolucions del ple sobre la monarquia per imposició del TC. Però Torra tampoc ha convocat eleccions. De moment, així, la data del 4 d'octubre amb què havien especulat alguns mitjans ja ha quedat sobrepasada, i la següent

I si el TS inhabilita Torra? Encas que el Tribunal Suprem ratifiqués la inhabilitació de Torra, ara mateix és fer volar coloms pensar que es podria esgotar la legislatura, ja que el Parlament hauria de votar un altre president que tingüés el suport de JxCat i ERC, és clar, però també, com a mínim, l'abstenció de la CUP, que no hi sembla gaire inclinada. Arribat el cas, el vicepresident Aragonès assumiria interinament les funcions de Torra per mitjà d'un decret, però no tindria prerrogatives, segons la llei de la Presidència, per dissoldre el Parlament ni convocar eleccions. Torrent, així, hauria de convocar un ple d'investidura per triar un nou president, i si no hi hagués prou quòrum, s'activaria el termini de dos mesos –tal com va passar en el seu dia amb Puigdemont i després amb el mateix Torra–, passats els quals, si ningú trobés la majoria, els comitès convocarien automàticament.

El president Torra és l'únic que té la clau per convocar eleccions ■ EFE / ARXIU

especulació és ara la de l'11 d'octubre, per a la qual hauria de signar el decret dimarts, 54 dies abans, tal com marca la llei. "Correspon a ell, i no tenim cap dubte que quan les vulgui anunciar farà tots els passos que corresponguin a un govern de coalició", explicava ahir, sobre aquesta opció, el vicepresident Pere Aragonès, que continua insistint que el calendari electoral es decideixi "des de Catalunya" i no des del Suprem, i que ERC participi en la decisió. És clar que, posats a especular, també es podria fer amb la data del 18 d'octubre –Torra ho podria anunciar el 23 d'agost a la Universitat Catalana d'Estiu a Prada, tribuna on l'any passat ja va obrir el curs amb una conferència política– o amb la del 8 de novembre, en vigília del sisè aniversari del 9-N, que a més podria anunciar coincidint amb la Diada.

La vicepresidenta del seu ja partit, Junts per Catalunya, Elsa Artadi, ha recordat aquesta setmana –de fet, la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, ho havia deixat anar també a El Punt Avui a principi de juny– que "tots els escenaris estan oberts", i un seria esgotar una legislatura que s'acaba a final del 2021. De fet, JxCat ni tan sols ha iniciat el procés de primàries per triar el candidat, que no està gens clar. A més, segons ha subratllat Artadi, les eleccions no tenen per què convocar-se abans que el Suprem es pronunciï sobre el recurs de cassació de Torra a la seva inhabilitació –la vista se celebra el 17 de setembre–, i això probablement no passi fins a final d'octubre. El president, a més, ha de declarar al TSJC el 23 de setembre per un segon cas obert per desobediència, igualment per no haver retirat a temps els símbols

de la façana de Palau abans de les últimes eleccions espanyoles. Unes dates, el 22 i el 23 de setembre, que el Parlament té reservades per a un ple que podria molt ben ser el de política general, una altra bona tribuna per fer anuncis, tot i que la mesa també ha habilitat el 8 i 9 de setembre per a plens, una data prematura pel que és habitual, en teoria per si ha d'aprovar mesures per la crisi...

Mentrestant, Aragonès ha dit que el govern es prepara per a un escenari d'eleccions "convivint" amb el virus, tenint en compte factors com la reducció de la mobilitat o els aïllaments, fet que fa pensar en la tardor. Això sí, veu "desitjable" que siguin en un context "dels menors contagis possibles" per garantir també una campanya electoral "al màxim de normal". "El govern estarà preparat, però també les juntes electorals, ja que s'ha de fer amb el màxim consens per garantir el dret a vot en qualsevol circumstància", deia a l'ACN, fixant-se en l'experiència del País Basc i Galícia.

Els republicans reclamen fa temps que l'independentisme consensuï abans una estratègia, conscients que tot fa pensar que els comicis canviaran poc la correlació de forces i tot abocarà a un nou pacte amb JxCat. El tercer actor, la CUP, també ha insistit aquests dies que, en paral·lel a la convocatòria, es pacti un full de ruta unitari que marqui l'estratègia postelectoral i permeti una nova "envestida" contra l'Estat i cap a la república, superant la desorientació de la present legislatura. Això sí, els cupaires, que ja treballen en el programa i les llistes, han criticat que les eleccions siguin l'única resposta prevista a la inhabilitació del president. ■

Pujol Ferrusola vol reobrir el cas del llapis de memòria

Redacció
BARCELONA

El fill gran de l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol, Jordi Pujol Ferrusola, ha recorregut contra la sentència de l'Audiència de Madrid que absol l'exdirector adjunt operatiu (DAO) de la Policia Nacional Eugenio Pino pel cas

del llapis de memòria amb dades personals sobre la família. La defensa del primogènit de Jordi Pujol demana que es condemni Pino per un delictes contra la intimitat. El recurs d'apel·lació, que va avançar el diari *La Vanguardia* i que va fer públic l'agència ACN, explica que els fets provats en la sentència –que Pino

coneixia "l'origen il·lícit" de la prova quan la va cedir a tercers– demostren la vulneració de la intimitat de Pujol Ferrusola. La defensa veu "inadmissible" avalar la conducta de l'ex-DAO i avisa que "habilita espais de preocupant impunitat" en el tractament de proves il·lícites i l'ús que en poden fer els cossos de

seguretat encara que s'hagin obtingut vulnerant drets.

Pino va lliurar el llapis amb dades personals reservades i referències a societats i projectes empresarials del fill gran de l'expresident el 2015 a la unitat de delinqüència econòmica i fiscal. I ho va fer sent conscient de l'origen il·lícit, perquè l'exnúmero dos del CNP sabia que no provenia d'una intervenció amb autorització judicial, segons reconeix la sentència ara recorreguda. "La veritat no pot obtenir-se a qualsevol preu", diu el recurs. ■

El recurs al cas Puig Antich compet al TC

Jordi Panyella
BARCELONA

L'advocat de les germanes Puig Antich, Sebastià Martínez Ramos, presentarà un escrit a la secció desena de l'Audiència de Barcelona demanant un aclariment sobre la via de recurs que ara s'obre després que aquesta instància confirmés l'arxivament de la querella contra Carlos

Rey, jutge militar que va signar la sentència de mort contra Salvador Puig.

La resolució convida les germanes Puig i l'Ajuntament a recórrer al Suprem, però aquest tribunal no és competent pel tema que s'hi tracta i el cas s'hauria de portar al Constitucional i, en última instància a Estrasburg. Sobre aquesta qüestió versa l'aclariment. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pere Aragonès (a la dreta) a la sortida ahir de la presó de Lledoners ■ EFE

La fiscalia no veu delictes en la crítica d'Aragonès al rei

■ No considera injuriós equiparar els Borbons amb una "organització criminal" ■ La denúncia queda arxivada

F. Espiga
BARCELONA

La fiscalia de l'Audiència Nacional ha decidit arxivar les diligències obertes contra el vicepresident de la Generalitat i coordinador nacional d'ERC, Pere Aragonès, per les crítiques que va fer en un acte públic a la monarquia. La resolució, doncs, deixa en no res la denúncia presentada per l'entitat Concòrdia Reial Espanyola, que es feia extensiva a la portaveu nacional del BNG, Ana Pontón, i a la dirigent d'Adelante Andalucía Teresa Rodríguez, per haver pronunciat, també, expressions presumiblement injurioses envers la corona.

Les paraules d'Aragonès que donen origen al cas van ser pronunciades durant un míting a Montblanc el passat 18 de juliol. La Casa Reial va ser un dels eixos principals del seu discurs, i entre els extractes que van ser posats en coneixement del ministeri públic n'hi havia alguns com aquest: "Si aquesta

Les frases

“Seguirem dient ben fort que la monarquia és una institució antidemocràtica i corrupta”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Seguirem defensant sense pèls a la llengua que cal investigar la corrupció que envolta la Casa Reial”

Ana Pontón
PORTAVEU DEL BNG

setmana veiem com l'Audiència Nacional processarà la família Pujol per corrupció, perquè els consideren organització criminal, que és sinó la família Borbó? És una organització criminal, finançada amb comissions de l'Àrab Saudita, que s'anaven repartint els diners entre ells.” La tesi de la fiscalia és que aquest argumentari està protegit pels drets de llibertat d'expressió i de crítica i, per tant, no poden ser constitutius d'un delicte

de d'injúries a la corona.

La primera reacció d'Aragonès a l'arxivament de la causa va ser via Twitter: "Vam dir que no ens farien callar i no callarem. Seguirem dient ben alt que la monarquia és una institució antidemocràtica i corrupta", va manifestar el dirigent d'ERC, que també va censurar que l'afer s'hagi tancat "de la mateixa manera que es va obrir", és a dir, sense notificar-li-ho, ni a ell ni als altres denunciats. Ja més tard, i després de fer una visita als presos a Lledoners, el vicepresident del govern s'hi va poder esplanar més i va exigir a l'executiu estatal que deixi de ser un "espectador passiu" i "es mogui" per conèixer tota la veritat sobre les operacions fetes per Joan Carles I. "S'ha de conèixer tota la veritat dels negocis que envolten la monarquia espanyola", va manifestar, alhora que va lamentar que els líders independentistes estiguin en presó "per haver defensat la democràcia" mentre hi ha "un rei emèrit fugit", ■

PORTA
SANT FELIU DE GUÍXOLS
FERRADA
COSTA BRAVA
2020 ESTRELLA

GUÍXOLS ARENA #VIULESTIUASANTFELIU

16 AGOST **AMARAL** Eva y Juan

18 AGOST **SOPA DE CABRA**

21 AGOST **MANEL**

22 AGOST **ELS AMICS DE LES ARTS**

Consulta tota la informació, mesures de seguretat i venda d'entrades a www.portaferrada.cat

186805-12821240

Logos: TheProject, Allianz, AQUAFIA, Coca-Cola, Dineo Group, JORDAN, EUBON HOUSE, EL PASO, LA VANGUARDIA, estal, etnia Q, helenajiffnet, Nordi Publisher, Departament de Cultura, Guixols, ESCENARI, GUILLOTINA, GUILLOTINA

Crònica música

Amor sense pressa

David Castillo

St. Feliu Guíxols

Molt bona entrada la que va acollir a la Porta Ferrada el quintet d'Andrea Motis, Ignasi Terraza, Joan Chamorro, Josep Traver i Esteve Pi. Amb només 25 anys, l'Andrea és ja una jove veterana del jazz català. Té una parròquia devota que assisteix amb regularitat als seus concerts perquè no ven fum, els seus concerts sempre resulten convincents i l'espectacle combina el swing prodigiós de la banda, la qualitat dels solistes i la veu de la vocalista, que dijous a la nit va interpretar una col·lecció de temes –alguns de l'últim disc de bossa nova i d'inèdits– visiblement embarassada, però sense mostrar-se en cap moment fatigada durant les dues hores que va durar l'actuació en un Guíxols Arena que feia goig.

Carregats de swing, de papallones, de balades, de clàssics de jazz i de peces acabades de compondre, el quintet semblava seguir la consigna d'una de les cançons noves de la Motis, quan ens diu que "sense pressa les hores pesen". I aquesta sensació de dominar el temps, de no abusar de notes i de fer-nos una *master class*, va ser una de les protagonistes del concert. Les delicades interpretacions cantades en quatre idiomes –anglès, portuguès, castellà i català– van definir tots els trams del recital. No només són bons, sinó que encomanen bon rotllo. La dicció i el fraseig de les cançons s'alternaven amb els solos de la trompeta de Motis –cada cop més eficaç– i el geni del piano de Terraza i de la guitarra de Traver, quatre concerts en un.

Segons explicava Motis en les introduccions de les cançons, el grup està definint el projecte *The art of*

Andrea Motis en el concert de dijous al vespre a la Porta Ferrada ■ XAVIER CASALS

the quiet, un disc del qual ens en van oferir més d'un tast i que modula les intencions d'un grup heterodox a la recerca de l'ortodòxia. Han passejat el seu talent per importants festivals d'arreu del món, on ningú podrà retreure a Motis ser la nena mimada dels nostres escenaris. La de Sant Andreu ha gravat àlbums per als segells més selectes de la història del jazz, com Impulse i Verve. Un dels últims, *Do outro lado do azul*, va ser un dels eixos del concert de Sant Feliu, com ho havia estat fa uns dies a Pedralbes. La melodia de la bossa nova els va servir per inundar la nit estival –fresqueta, cal dir-ho– de l'Empordà de la fragància colorista i tot el que representa per als amants del jazz amb lletra. Des del *Let's call it love*, de Lil Hardin Armstrong, el swing va bro-

tar intens. I tota la vetllada va ser així, austera i brillant, amb el *Bon dia* nou de Joan Chamorro, l'inèdit d'Ignasi Terraza *If you catch that crazy rhythm*, l'homenatge a Puccini de *Poor butterfly*, el *Sense pressa* esmentat de la trompetista i cantant, i la versió immensa que van fer del tema *Alegria* dels Antònia Font.

I per acabar, com a bis, una original versió en format brasiler de *Mediterráneo*, de Serrat, també inspirada. Només per la recreació final de les onades amb les escombretes a càrrec del bateria Esteve Pi ja hauria pagat la pena aquest xou d'una nova nit atípica, on organitzar res és un miracle. L'actuació de Motis, Terraza, Traver, Chamorro i Pi van fer que el miracle tingués format anglès, de lirisme amb amor. Doble aplaudiment. ■

Ajornen l'homenatge a Donés

Porta Ferrada diu que hi havia massa demanda per a aquest acte íntim

X. Castellón

SANT FELIU DE GUÍXOLS

El Festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols, que ha dedicat aquesta edició a la memòria de Pau Donés, també havia organitzat per dilluns vinent un concert d'homenatge al líder de Jarabe de Palo, al *village* del festival, on havien d'actuar alguns músics de la banda de Donés i d'altres com ara Joan Colomo, Xavi Calvet, Marc Clos, Xavi Lloses i Aureli Morata. Aquest concert, previst per a aproximadament 250 espectadors, s'ha ajornat sense data, perquè, segons l'organització, la gran demanda d'entrades "es contraposa amb l'esperit original i íntim de

Pau Donés ■ QUIM PUIG

la proposta". I hi afegeix: "El festival no vol deixar ningú fora d'aquesta celebració i també, d'aquesta

manera, tracta d'evitar possibles aglomeracions." En el comunicat, però, insinua un altre possible inconvenient: "Lamentem la desvinculació d'alguns músics, després d'haver acceptat la seva proposta d'organitzar l'homenatge fora de la programació oficial." Donés va viure alguns anys a Sant Feliu, on va estudiar el batxillerat quan el seu pare hi treballava en una oficina bancària. ■

Arqueologia en format 3D

Quarta campanya d'excavacions a les Esplugues i el Pui de Segur

Redacció
BARCELONA

La quarta campanya d'excavacions arqueològiques als jaciments medievals de les Esplugues i el Pui de Segur, al terme municipal de la Poble de Segur (Pallars Jussà), començaran dilluns i s'allargaran fins al 28 d'agost. Les intervencions s'han hagut d'adaptar als protocols de seguretat necessaris per evitar la

propagació de la Covid-19 i s'ha elaborat un pla de treball. L'objectiu és fer un 3D de les construccions i excavar els paviments dels diferents períodes.

L'estratègia a l'excavació del Pui de Segur, dirigida per l'arqueòleg de la UB Walter Alegria, consistirà a delimitar i descobrir el màxim nombre de murs del sector iniciat els anys anteriors. A més, es continuarà buidant els enderroc de l'interior de les cases, produïts durant l'abandonament dels segles XV-XVI. ■

Ajuntament de
Sant Pau de Segúries

Interreg
POCTEFA
PATRIMC@T

Inauguración de la actuación "Cruce de caminos" que forma parte del proyecto Interreg-POCTEFA» PATRIMC@T

De izquierda a derecha: Lluç Sanz, Raül Morales, Dolors Cambras, Ramon Roqué i Joan Navarro.

Fotografia: Clara (vallescatalanes.org)

El pasado 24 de julio tuvo lugar la inauguración de la actuación basada en el Proyecto de señalización turística y cultural "Cruce de caminos" de las Rutas del Patrimonio Cultural del municipio de Sant Pau de Segúries.

Este proyecto ha sido financiado por el Fondo Europeo de Desarrollo Regional (FEDER) a través del programa Interreg-V-A España-Francia-Andorra (POCTEFA 2014-2020).

En la visita estaba prevista la asistencia de la Sra. Rosa Vestit Villegas, Directora General de Administración Local, quien delegó por motivos de Agenda en el Sr. Raül Morales Vergés, director de Serveis Territorials del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya en Girona.

También asistió el Ilustrísimo Señor Ramon Roqué Roure, vicepresidente del Consell Comarcal del Ripollès, alcalde de Sant Joan de les Abadesses y vicepresidente de País d'Art i d'Història Transfronterera de les Valls catalanes.

Actuó como anfitriona la Ilustrísima Señora Dolors Cambras Saqués, alcaldesa de Sant Pau de Segúries, que estuvo acompañada por el teniente de Alcaldía, Sr. Joan Navarro, y el concejal Sr. Lluç Sanz.

El acto, marcado por las restricciones de salud pública de la pandemia, consistió en el recorrido de una de las Rutas señalizadas: la del tramo del núcleo urbano de la población con una duración aproximada de 30 minutos. La caminata se inició delante de la sede del Ayuntamiento y finalizó en la Plaza de la Generalitat, donde se halla la señal informativa completa (Plano Guía) de todas las Rutas del Proyecto.

Con esta actuación, el Ayuntamiento de Sant Pau de Segúries pone en valor su patrimonio cultural, que añadido a la Vía Romana del Capsacosta (tramo de la Vía Anña declarado Bien Cultural de Interés Nacional, BCIN) supone un importante atractivo para los vecinos del municipio y para los visitantes.

- Fondo Europeo de Desarrollo Regional (FEDER). El proyecto Patrimc@t ha sido cofinanciado al 65% por el Fondo Europeo de Desarrollo Regional (FEDER) a través del Programa Interreg-V-A España-Francia-Andorra (POCTEFA 2014-2020). El objetivo del POCTEFA es reforzar la integración económica y social de la zona fronteriza España-Francia-Andorra. Su ayuda se concentra en el desarrollo de actividades económicas, sociales y medioambientales transfronterizas a través de estrategias conjuntas a favor del desarrollo territorial sostenible.

Sant Pau de Segúries, agosto de 2020